

Buz ve Ömür... İkisi de Eriyor?

HASAN PİR

ANALİZ

HASAN PİR YAZDI

Güneşin alabildiğine dünyayı kavurduğu yaz sıcağında bir genç pazar meydanında avazı çıktığıınca bağıırıyordu: **"Buuz... Buzlarım var... Alan yok mu? Buuuz..."** Bir yandan buram buram terlerken, bir yandan da hiç durmadan bağıırmaya devam eden gencin yanına yaklaşan yaşlı bir adam, belli ki gencin haline acımıştı; **"Neden bu kadar telaşlısın evladım, biraz daha sakın olamaz mısın, baksana kan ter içinde kaldın..."**

Bağıırmasına bir an ara veren genç, ihtiyarın sözlerine tatlı bir gülümseyişle mukabele ettikten sonra devam eder; **"Amca benim sermayem buz... Eğer acele edip satamazsam bu sıcakta hemen eriyecek... Ondan sonra ben ne yaparım... Onun için bunları satmaktan başka çarem yok... Satmak için de bağıırıp çağırمام lazım..."** Duyduğu sözler karşısında dona kalan ihtiyarın bulanık bakışları arasında genç bağıırmaya devam ederek gözden kaybolur: **"Buuuz... Alan yok mu? Buuuz..."** Sermayesi buz olan bir insan başka ne yapabilir ki?.. Eriyip kaybolan, sıcakta yok olan ve bir daha geri dönmeyecek olan bir sermaye...

İnsanoğlunun eline verilmiş ömür sermayesi de gencin elindeki buz gibi eriyip gidiyor. Ömürle buzun birbirine benzeyen çok önemli bir özelliği bu, eridiklerinde daha geri dönüşleri yok...

İnsan hayatı, günümüz standartlarında ortalama 70-80 yıl... Siz bunu 70 – 80 kiloluk bir buza benzetebilirsiniz. Bugün itibariyle kaç yaşında iseniz, ömür sermayenizin o kadar bir bölümü erimiş demektir. 50 yaşında olan bir insanın ömründen bir daha geri dönmek üzere 50 kiloluk bir sermaye gitmiş demektir. Peki, nereye gitti bu sermaye? İşte önemli olan bu soruya cevap bulabilmek... Eriyip giden ömür sermayemiz bir daha geri dönmeyecek... Bu sermayeyi boşuna eritmeden kârlı bir satışta kullanabiliyor muyuz?

Ömür sermayesinin günlük harcama miktarı 24 saat. Bu sermayeden sadece bir saatlik bölümü kul olmanın gereği olan günde beş vakit namaz için yeterli. Geri kalan 23 saatlik bir zaman dilimi ise dünyevî ihtiyaçlara bol bol yetmektedir. Bütün hayat sermayesini dünya için eritip, ötelere, ebedi âlemlere bir şeyler ayırmamak pek akıl karı gibi görünmüyor.

Matematikçiler çok iyi bilir, en büyük bir sayının sonsuza oranı sıfırdır.

Dünyanın ömrü ne kadar uzun olursa olsun, sonsuzluk yurdu olan ebedi âlemlerin yanında dünya saltanatının değeri sıfırdan öteye geçemeyeceğine göre, ömür sermayemizi harcarken çok temkinli ve dikkatli olmalıyız. Özellikle ve öncelikle bu hayatı bize verenin istek ve arzularına kulak verip, kulluk görevimizi yerine getirmeliyiz.

En büyük satış, insanın fani ömrünü bakileştirmesine vesile olan satıştır. Fani ömrü bakileştirmenin yolu da kulluktan geçmektedir. Allah (c.c.) Kur'an-ı Kerim *Tevbe Sûresi, 111. Ayette "Allah mü'minlerden canlarını ve mallarını, karşılığında Cenneti onlara vermek suretiyle satın almıştır."* Buyuruyor. Allah (c.c.) bizi kendisine hakiki kul, Resulü Hz. Muhammed (a.s.v) hakiki ümmet eylesin. Allah (c.c.) bize; iffetli, hikmetli, şecaatli, takvalı, istikametli ve samimi bir kulluk nasip etsin. Amin.
Güzel günler dileğiyle.